SPRAWOZDANIE

DYREKCYI

MUZEUM NARODOWEGO W KRAKOWIE

ZA ROK 1910.

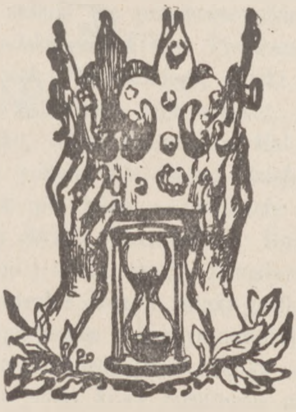
W KRAKOWIE
NAKŁADEM MUZEUM NARODOWEGO.
W DRUKARNI „CZASU", POD ZARZĄDEM ALEKSANDRA ŚWIERZYŃSKIEGO
1911.

SPRAWOZDANIE

DYREKCYI

MUZEUM NARODOWEGO W KRAKOWIE

ZA ROK 1910.

W KRAKOWIE
NAKŁADEM MUZEUM NARODOWEGO.
W DRUKARNI „CZASU“, POD ZARZĄDEM ALEKSANDRA ŚWIERZYŃSKIEGO
1911.

Jeszcze w r. 1909 wzbogacone zostało Muzeum wspaniałym zapisem Dra Teodora Dunina z Warszawy i żony jego Zenejdy, że jednak całość tej kollekcyi znalazła się w Muzeum dopiero z początkiem roku 1910, przeto fakt ten obecnie zapisujemy, otwierając nim nasze sprawozdanie za r. 1910. Na zapis imienia Duninów składa się przedewszystkiem szereg wybitnych dzieł malarstwa polskiego z XIX w. Pierwsze tu miejsce zajmuje kilka świetnych dzieł Chełmońskiego, dzięki którym został nieźle dopełniony obraz twórczości tego artysty, jaki dać dziś może Muzeum — Matejko, Aleks. Gierymski, Malczewski, Wyspiański są reprezentowani jednem lub dwoma dziełami — Fałata, Wyczółkowskiego jest po kilka — wreszcie znajduje się przeważnie po jednym obrazie Axentowicza, Ruszczyca, Szymanowskiego, Ślewińskiego i wielu innych. Z malarstwem łączy się szereg rysunków, akwarel i okazów sztuki graficznej. Do zapisu należy w dalszym ciągu piękna kollekcya nowszej porcelany z wszystkich wielkich fabryk europejskich, kilka rzeźb w marmurze, bronzie i terakocie, dalej kilka garniturów mebli i szereg mniejszych sprzętów artystycznych jak kandelabrów, zegarów, statuetek — kilkanaście przedmiotów ze szkła, które to wszystkie okazy sztuki stosowanej składają się w całości na wytworne urządzenie wewnętrzne i mogą utworzyć kiedyś w Muzeum piękne interieur z końca XIX w. Kollekcyę uzupełnia nadto wcale pokaźna biblioteka, składająca się przeważnie z cennych publikacyj artystycznych. Na koszta sprowadzenia zbioru do Krakowa zapisał nadto ś. p. Teodor Dunin 500 rubli.

Wielkiej wagi zapisem, który wzbogacił naszą galeryę obrazów jest zbiór dzieł Jana Stanisławskiego, zapisany Muzeum przez jego żonę ś. p. Janinę Stanisławską. Zbiór ten składa się ze stu obrazów i 29 szkicowników artysty i daje doskonały obraz jego twórczości, która w sztuce polskiej lat ostatnich tak wybitną odegrała rolę. Do zapisu należą także: maska Stanisławskiego przez K. Laszczkę i portret jego, przez rosyjskiego malarza Nestorowa, oraz portret J. Stanisławskiej przez W. Weissa. Nadto przekazała ofiarodawczyni kwotę 2253 kor. 99 h. na urządzenie osobnej sali dla darowanych przez nią obrazów. Hojny ten zapis stworzył w Muzeum małą świątyńkę polskiego pejzażu.

Do wielkich darów należy w dalszym ciągu szereg bardzo cennych portretów z XVIII w. zapisanych Muzeum przez Władysława hr. Branickiego z Suchej i jego żonę Julię z hr. Potockich. Są to dzieła B a c c i a r e l l e g o: 1) Portret Stanisława Augusta, 2) Portret z Poniatowskich hr. Zamojskiej, 3) Portret ks. Józefa Poniatowskiego, dalej 4) G r a s s i e g o: Portret księżnej Cetner z Lubomirskich, 5) Per K r a f f t a: Portret ks. Poniatowskiej (matki króla), 6) Hr. Branickiej z Poniatowskich, 7) Z Kińskich ks. Poniatowskiej, 8) M a r t e a u: Portret p. Geoffrin, 9) V i g é e-L e b r u n: Portret hr. Mniszchównej. Portrety te pochodzą ze słynnej kollekcyi Mniszchów, którą w r. 1910 rozsprzedano na licytacyi w Paryżu, a przejdą do Muzeum po śmierci obojga ofiarodawców, którzy zastrzegli sobie dożywotnie ich posiadanie.

Z b i o r y p. Heleny D ą b c z a ń s k i e j, przeznaczone na Wawel, powiększają się stale. Przesyłki, nadsyłane przez nią ze Lwowa, odznaczają się wielką różnorodnością materyału, który posłuży do uzupełnienia licznych działów muzealnych. Szczególnie dział sztuki ruskiej reprezentowany jest bardzo obficie i wraz z okazami, które już posiada Muzeum, stworzy w przyszłości zbiór bardzo ciekawy.

Prócz powyższych darów, które sprawiły wielki rozrost zbiorów muzealnych w r. 1910 udało się nadto powiększyć je wydatnie szeregiem zakupów.

Na wspomnianej już licytacyi zbiorów hr. Mniszcha w Paryżu zakupił Dyrektor Muzeum Narodowego portret biskupa Ignacego Krasickiego, malowany prawdopodobnie przez Per Kraffta.

Dział Wyspiańskiego wzbogacono zakupem spuścizny po wielkim artyście od żony jego 2° voto Waśkowej z Węgrzec. Pozyskano w ten sposób projekty do witrażów i polichromii kościoła OO. Franciszkanów, nadto kilka innych kartonów witrażowych n. p.: Śluby Jana Kazimierza, projektowane dla katedry lwowskiej, dalej kilka rysunków i bibliotekę Wyspiańskiego składającą się z kilkuset tomów.

Z ciągłym rozrostem zbiorów muzealnych nie są w żadnej proporcyi warunki egzystencyi, w jakich się dziś Muzeum znajduje. — Zarząd Muzeum zwracał już niejednokrotnie z całym naciskiem uwagę na to, że ciasnota, która już oddawna w Muzeum zapanowała, wpływa niezmiernie szkodliwie na dalszy rozwój instytucyi. Dyrekcya czuje się zmuszona dobitnie zaznaczyć, że wskutek przeładowania tak ciasnego lokalu, jakim są dziś dla Muzeum Sukiennice, nie może nadal brać żadnej odpowiedzialności za nieodpowiednie urządzenia tak pod względem artystycznym jak i pedagogicznym. W obecnych warunkach Muzeum jest jedynie magazynem przedmiotów sztuki i zarząd Muzeum starać się może jedynie o konserwacyę zabytków, rezygnując z konieczności z dalej idącej artystyczno-pedagogicznej działalności, która winna być najistotniejszem zadaniem Muzeum.

Przepełnienie ścian, przeznaczonych na pomieszczenie współczesnych obrazów, zmusiło Zarząd do zniekształcenia sal wstawianiem w ich środek, specyalnych parawanów i sztalug, celem pokazania publiczności choćby celniejszych dzieł malarskich, jakie Muzeum posiada.

Zeszpeciło to przedewszystkiem salę Matejkowską, w której dotąd tak mile uderzała wzrok rozległość wielkiej nieprzeładowanej przestrzeni.

W r. 1910 uczestniczyło Muzeum w urządzeniu wystawy ku uczczeniu 500-letniej rocznicy bitwy pod Grunwaldem. Z Muzeum wypożyczono na wystawę szereg zabytków z epoki Wł. Ja-

giełły. Personal Muzeum z Dyrektorem na czele brał czynny udział tak we wstępnych pracach nad zorganizowaniem, jak i w samem urządzeniu wystawy w gmachu Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych. Trud ten nie pozostał dla Muzeum bez realnych korzyści. Po ukończeniu wystawy otrzymało Muzeum w myśl uchwały Komitetu wystawowego kilkanaście szaf, gablot i wiatraków, które z wielką korzyścią natychmiast zdołano zużytkować, rozmieszczając w nich szereg okazów dotąd nie wystawionych.

Z okazyi jubileuszu otrzymało nadto Muzeum dary ze stron rozmaitych, wśród których podkreślić należy siodło i czaprak według tradycyi Stefana Czarnieckiego, bogato haftowany i kamieniami wysadzany, dar Gminy m. Krakowa, oraz kilka sztuk wspaniałej broni z XVII w. przywiezionej przez p. W. Wittyga z Warszawy.

MUZEUM CZAPSKICH.

Mimo ogromnej ciasnoty udało się Zarządowi sporo nowych rzeczy pokazać i dawniej wystawione, a potem schowane zabytki, na nowo wystawić. Tak ukazały się z powrotem zbiory Poleskich, składające się z pamiątek rodzinnych po Szembekach i Poniatowskich ze sreber stołowych, porcelany, miniatur, biżuteryi etc. Również galerya obrazów obcych mistrzów, która w roku 1909 z powodu przybycia kollekcyi p. Goldsteina musiała być zupełnie zwinięta, obecnie częściowo została ponownie wystawiona. Uprzystępniono również i słynną kollekcyę kamei i gemm Schmidta Ciążyńskiego, wystawiając osobno najpiękniejsze i najdrogocenniejsze okazy.

Zbiory numizmatyczne przekształcono o tyle, że w głównej stalowej szafie rozmieszczono jedynie polskie monety i medale, natomiast na wszystkie inne działy musiano wyszukać gdzieindziej miejsca. Zapełniono niemi tymczasowo 5 mniejszych szafek, rozkładając tam kollekcye medali religijnych, monet lennych, pruskich i kurlandzkich, oraz monet i medali obcych państw i krajów. Wszystkie te działy zwiększają się stale. W roku ubiegłym przybyło 68 medali i 854 monet tak drogą darów jak i wymiany dubletów. Wśród nich wymienić należy przedewszystkiem zbiór monet i medali austryackich, darowany łaskawie przez p. Fr.

Biesiadeckiego, oraz kollekcyę rozmaitych monet Wł. Gumplowicza. Bardzo interesujące i wartościowe sztuki napływały pojedynczo do zbioru. Są to tak rzadkie medale jak K. Tymienieckiego, Wolanowskiego z r. 1831, Wierzbowskich, M. B. Borkowskiej i inne. Przedewszystkiem jednak podnieść należy dar 3 medali w złocie specyalnie dla Muzeum bitych, a mianowicie medali W. Bartynowskiego, Fr. Piekosińskiego i medal jubileuszowy grunwaldzki. Jest to dar komitetu medalowego, w skład którego wchodzą Dr F. Kopera, Dr M. Gumowski i W. Wittyg, a którego celem jest rozwój medalierstwa polskiego i wybijanie z każdego medalu złotego egzemplarza dla Muzeum Czapskich. Wspomnieć dalej należy o kilku wykopaliskach monet, jakie w ostatnim czasie napłynęły przeważnie z darów. Do nich należy część wykopaliska z Dzierzchnicy w Poznańskiem z pięknemi i niezmiernie interesującemi ozdobami srebrnemi z X. wieku, które Tow. Numizmatyczne, otrzymawszy w darze od swego prezesa Henryka Mańkowskiego, złożyło w depozyt do Muzeum, dalej części wykopaliska w Ojcowie z XI. wieku i w Pełczyskach z XIII w. ofiarowane przez p. W. Bartynowskiego. Skarby te wystawiono na widok publiczny w osobnej gablocie, łącząc razem dawniejsze wykopaliska monet z różnych epok. Zarządowi chodziło przy tem o to, by publiczności dać poznać wykopaliska monet tak, jak one w całości się przedstawiają, jak z ziemi wygrzebane zostały, a więc z urnami, z garnkami, z ozdobami srebrnemi i bryłami surowego metalu. Zarząd miał zadanie o tyle ułatwione, że prawie równocześnie zbiegły się powyższe dary z zakupnem całego wykopaliska groszy czeskich z XIV. wieku wraz z urną, znalezionego przy przebudowie jednej kamienicy w Krakowie.

O d d z i a ł s f r a g i s t y c z n y powiększył się w roku ubiegłym o 9 tłoków pieczętnych, 1 pieczęć woskową z XIV. wieku, oraz 57 odbitek pieczęci Rządu Narodowego z r. 1863. Główną jednak podstawą tego zbioru są odlewy pieczęci nabyte od ś. p. prof. Fr. Piekosińskiego, które dawniej wystawione, później schowane, w tym roku znowu doczekały się wystawy. Pieczęcie z czasów Jadwigi i Jagiełły umieszczono na wystawie grunwaldzkiej, po której ukończeniu wystawiono je w osobnej gablocie w Muzeum Czapskich, dopełniając pieczęciami innych królów i książąt polskich. Urządzono zaś wystawę tę z myślą, by dać publiczności

przegląd całej sfragistyki królewskiej na jej najwspanialszych i pod względem sztuki najpiękniejszych okazach.

Nadto urządzono nową wystawę rycin, przy której chodziło Zarządowi o pokazanie całego rozwoju sztuki graficznej w Polsce, a więc nie tylko miedziorytnictwa, ale i litografii i drzeworytu, a zarazem dla porównania dodano dzieła obcych artystów. Zdołano wystawić zaledwie małą cząstkę najlepszych rzeczy, jakie gabinet posiada. Z pomiędzy innych działów, gabinet rycin wykazuje bowiem największą liczbę nowych przybytków. W ubiegłym roku powiększył się mianowicie o 3406 przedmiotów, które prawie wszystkie z darów pochodzą. W szczególności wymienić tu należy dar kilkuset rycin, litografii i drzeworytów p. Szczudłowskiej z Wieliczki, oraz nabyte drogą wymiany dubletów akwaforty Wyczółkowskiego i Kamockiego. Ponadto udało się Zarządowi Muzeum uprosić redaktora »Świata« Dra Stanisława Krzywoszewskiego o przesyłanie do gabinetu rycin, czystych odbitek ze wszystkich klisz, jakie w tym tygodniku tak bogato illustrowanym są pomieszczane. Odbitki te naklejone i ułożone systematycznie będą z czasem niezmiernie ważnem i obfitem źródłem dla badaczy, dając niezliczoną ilość portretów, widoków i reprodukcyi dzieł artystycznych, które inaczej w zapomnienia fali zniknęłyby.

Razem z rozrostem gabinetu powstawać zaczęły osobne i odrębnego traktowania wymagające działy. I tak zbiór exlibrisów pomnożył się w roku ubiegłym o 144 nowych okazów, przeważnie drogą wymiany dubletów i to wymiany sięgającej czasem do Włoch, Francyi i Hiszpanii, w części też drogą darów, przyczem głównym opiekunem tej kollekcyi okazał się p. Kazimierz Rejchman, zasilający ją od czasu do czasu sporą dozą nowych, a ciekawych exlibrisów. Zbiór ten zamknięty obecnie w 10 tekach, słusznie może uchodzić za jeden z największych w Polsce. Daleko mniejszym, bo dopiero w początkach, jest zbiór marek pocztowych, założony w roku ubiegłym na wzór zbioru londyńskiego w British Muzeum. I ten zbiór znalazł swego gorliwego ofiarodawcę w osobie p. Karola Plagego, który darem kilkuset sztuk odrazu stworzył podwaliny kollekcyi. Pierwotny zakres zbioru rozszerzył Zarząd i na znaczki prywatne i nalepki różnych Towarzystw tak polskich jak zagranicznych.

Okazale prezentuje się zbiór map, nad ułożeniem którego właśnie się pracuje. Zbiór ten składa się w głównej części z map, pochodzących z daru Dra W. Łasockiego, ale dużo jest w nim również i z innych kollekcyi jak Michałowskiego, Czapskiego etc. Jest to zbiór jedyny w Krakowie, o wiele większy, niż w Bibliotece Jagiellońskiej, lub Czartoryskich i jak się zdaje największy w Polsce. — Urządzenie go potrwa jeszcze czas jakiś. Obawiać się tylko należy, by ciasnota i brak pomieszczenia nie zepsuły pracy weń włożonej.

Archiwum, składające się z dokumentów królewskich, miejskich i innych, oraz z autografów rozmaitych osobistości od XVI—XX wieku, powiększyło się w ubiegłym roku o 80 nowych numerów. Są to przeważnie listy i dokumenta, odnoszące się do rodzin Czarnowskich, Brzeskich, Radomyskich i Zakrzeńskich, oraz do pułkownika Maniniego z r. 1861. Prócz porządkowania dokumentów zajmował się Zarząd ich skatalogowaniem i doprowadził do końca katalog kartkowy dokumentów królewskich i autografów do początku XIX wieku, ponadto robił przygotowania do wydawnictwa III-go zeszytu pieczęci miast polskich W. Wittyga, który to zeszyt tak długo oczekiwany, niebawem ujrzy światło dzienne.

Biblioteka nie mogła i w tym roku pokazać swych skarbów z powodu ciasnoty lokalu. Zarząd mógł co najwyżej umieścić w dwóch gablotach kilkanaście dzieł, przeważnie inkunabułów z XV wieku, oraz przepysznie illustrowanych książek z XVI wieku. Praca wewnętrzna postępowała jak poprzednio w bardzo słabym tempie, ograniczonym z jednej strony brakiem personalu, z drugiej ciasnotą miejsca. W ciągu roku zdołano jednak skatalogować wszystkie panegiryki i kalendarze, oraz drobne druki aż do końca XVIII w., a także rozpocząć segregacyę dubletów. Praca nad temi ostatniemi wypełni zdaje się rok następny, a sprzedaż dubletów, oraz ich wymiana przysporzyć powinna wiele nowych dzieł i wiele funduszów na ich zakupno.

Lapidaryum powiększyło się 4 darami hr. Rusieckiego, a to 3-ma tablicami marmurowemi hanów krymskich, oraz dużym marmurowym sarkofagiem z późno — rzymskich czasów, bo z IV lub V wieku pochodzącym. Ustawiono te zabytki przy wejściu frontowem, gdzie arabskie pismo nagrobków, a zwłaszcza potężna bryła zmurszałego sarkofagu, odpowiednie robi wrażenie. Wreszcie w celu zabezpieczenia budynku i zbiorów wmurowano

w oba okna klatki schodowej kraty z kutego żelaza, które dzięki ofiarności hr. Emerykowej Hutten-Czapskiej mogły być artystycznie wykonane według rysunku p. Zygmunta Hendla.

ZBIORY EDWARDA GOLDSTEINA.

Pod wiosnę roku 1909 przewiezione zostały z Paryża do Krakowa i rozlokowane tymczasowo na pierwszem piętrze dawnego pałacyku Czapskich przy ulicy Wolskiej L. 12. zbiory p. Edwarda Goldsteina, wchodząc w skład Muzeum Narodowego jako osobny dział swojego twórcy. Ponieważ w sprawozdaniu za rok ubiegły krótka tylko wzmianka o pomienionej kollekcyi uczynioną została — słuszną będzie rzeczą dodać na tem miejscu słów kilka o charakterze i zakresie tego nowego muzealnego nabytku, który tak pod względem ilościowym, jako też i jakościowym, przedstawia się imponująco.

Stający się dla Muzeum Narodowego coraz większą plagą brak miejsca, odbił się też fatalnie na rozlokowaniu i układzie będącej w mowie kollekcyi; żaden z formujących ją działów — pomimo czynionych w tym kierunku wysiłków — nie mógł być wystawiony odpowiednio, ani też zostać systematycznie i konsekwentnie wyodrębniony z reszty działów. Stąd wszystkie (obecnie w liczbie sześciu) salki i pokoje, na użytek zbiorów obrócone, stanowią rodzaj prowizorycznego składu i lasu przedmiotów, w którym z trudem tylko udało się zaprowadzić najniezbędniejszą klasyfikacyę i nadać mu wygląd szeregu wnętrz, dekoracyjnie harmonijnych.

Dodać przytem wypada, że zbiory p. Goldsteina wciąż jeszcze wzrastają, gdyż twórca ich i kustosz obecny postanowił je własnym kosztem z roku na rok pomnażać.

Zbiory Goldsteina posiadają charakter ogólno-kulturalny o artystycznym podkładzie, to znaczy — w zakresie swoim uwzględniają nie jedno jakieś, ściśle określone pole twórczości ludzkiej — lecz przeciwnie, dotyczą wszelkich możliwych gałęzi kulturalnej działalności i wytwórczości człowieka, o ile ta w jakikolwiek sposób bezpośrednio i pośrednio wiąże się z twórczością artystyczną, czystą, czy też stosowaną w jakimkolwiek kierunku praktycznym.

Stąd wielka różnorodność działów i przedmiotów, dających możność mniej lub więcej szerokiego wejrzenia we wszelkie niemal znane zakresy sztuki i przemysłu artystycznego najrozmaitszych czasów, ras i krajów, sprawić może na pierwszy rzut oka wrażenie zupełnego chaosu, które ustępuje przy bliższem zapoznaniu się z istotnem bogactwem i planem zasadniczym tych zbiorów.

Z natury rzeczy, jako uformowane w Paryżu, reprezentują one w sposób najobfitszy sztukę i przemysł artystyczny Francyi, niema jednakże prawie kraju i narodu, któryby choć w nielicznych egzemplarzach okazów nie był przez zbiory dotknięty.

Poza obrębem kultur krajów zachodnich, reprezentowany jest (— i to jak na stan rzeczy pod tym względem w Polsce — zupełnie wyjątkowo) Wschód, azyatycki przeważnie. Mamy tu więc Japonię, Chiny, Persyę, Indye, Syjam, Wyspy Malajskie etc. przedstawione przez malowidła, tkaniny, ceramikę, bronzownictwo, wyroby z drzewa, kości słoniowej i t. d.

Mniej bogato, niż Azya, występują tu i kultury pozostałych części świata, w czem przeważa Ameryka (Meksyk, Peru, Boliwia). Zwrócić uwagę należy na liczny zbiór broni rozmaitego rodzaju, przeważnie z Afryki, oraz Oceanii pochodzącej. Posiada kollekcya także szereg — choć niewielki — cennych zabytków kultury starego Egiptu.

Nadmienić tu wypada (co stosuje się zresztą i do ogółu zbiorów Goldsteina), że dział ten zawiera okazy wartości często pierwszorzędnej, niejednokrotnie wyjątkowej — jak n. p. dwie duże drewniane figury jawajskie, z kultem związane, stanowiące zupełny unikat w muzealnictwie świata.

Działem, który tu na drugiem miejscu wymieniony być musi, jest różnorodny w składzie swoim dział sztuki kościelnej, rozmaitego pochodzenia i czasu, począwszy od głębokiego średniowiecza, a skończywszy na czasach nowych. Przeważa tu, co do pochodzenia, Francya.

Szczególniej uwagi godne są tu duże figury drewniane Madonny z Dzieciątkiem XII, XIII i XIV wieku, oraz dwa nadzwyczaj stare przedmioty (kropielnica i figura małego Chrystusa) z kutego żelaza.

Osobliwie pięknie i doborowo przedstawia się zbiór ceramiki, wśród której (zgodnie z tem, co powiedziane było wyżej o więk-

szości zbioru), przeważa przemysł artystyczny Francyi w tym kierunku, w okazach niekiedy wielkiej wspaniałości.

Następnie wymieniamy: dział obrazów (przeważnie francuskich różnych czasów), wśród których szczególniejszego zaznaczenia domagają się dwa zwłaszcza dzieła: typowy pejzaż Diaz'a, jeden z najlepszych okazów twórczości mistrza, oraz wspaniała kompozycya Norblina;

Dział sztychów rozmaitych;

Dział tkanin i ubiorów — przeważnie francuskich; szereg mebli i różnych sprzętów domowych, głównie francuskich, z czasu Ludwików XV i XVI, także dyrektoryatu i empire;

Dział najrozmaitszych co do czasu i pochodzenia przedmiotów użytku stołowego, toaletowego, medycznego i mechanicznego;

Zbiór broni francuskiej;

Zbiorki miniatur, zegarków kieszonkowych, fajek, tabakierek;

Duża kollekcya charakterystycznych guzików francuskich, wojskowych i cywilnych XVIII i początków XIX wieku;

Dział numizmatyczny;

Dział teatralny (podobizny i karykatury słynnych aktorów, sceny i t. p.), uwzględniający głównie teatr francuski XVIII i początków XIX wieku;

Wreszcie dział zabawek, oraz najrozmaitszych przedmiotów, dotyczących pedagogii i kultury dziecka, tudzież dział dukumentów i pamiątek, illustrujących rewolucyę, epokę Napoleońską i stosunki francusko-polskie pierwszej połowy XIX wieku.

Całości zbiorów dopełnia dość liczny (parę tysięcy tomów obejmujący) księgozbiór, złożony z dzieł treści wszelkiego rodzaju (ważną rolę odgrywają tu już działy z twórczością artystyczną nic nie mające wspólnego, jak podróżnictwo i medycyna); reprezentowane są tu wszelkie prawie możliwe języki z wybitną przewagą, oczywiście, francuskiego i łaciny.

Biblioteka ta zawiera spory szereg druków XVI wieku, oraz zbiorek pięknych opraw XVI, XVII i XVIII stulecia, wykazując przytem niejedno dzieło rzadkie i pierwszorzędnej wartości.

DOM MATEJKI.

Jak to już w poprzednich sprawozdaniach zaznaczyliśmy, nie rozporządza Dom Matejki większymi funduszami na zakupno i kom-

pletowanie spuścizny po Matejce. Mimo to jednak udało się w roku 1910 nabyć do zbiorów Domu 4 oryginalne rysunki ołówkowe Matejki za łączną kwotę 100 kor., oraz komplet zdjęć fotograficznych z ikonostasu w grecko-kat. kościele św. Norberta w Krakowie. Nadto powiększyły się zbiory przez szereg pozyskanych w darze fotografij, a dekoracya klatki schodowej kartonami do polichromii Maryackiej postąpiła naprzód.

W roku 1910 dokonano odnowienia frontowej fasady Domu, Matejki, oraz zaprowadzono oświetlenie elektryczne, które umożliwia zwiedzanie wnętrza nawet w godzinach wieczornych. Odbity w roku zeszłym modrzewiowy strop w salonie na I. p. okazał się wobec bogatych sprzętów i nastroju interieuru nazbyt ubogim, ozdobiono go też barwnemi pręgami i dyskretnem złoceniem. Roboty te wykonano pod kierownictwem i według projektu art.-malarza p. Karola Maszkowskiego.

Ponieważ Dom Matejki położony w ulicy handlowej w szeregu zwykłych czynszowych kamienic dobitnie się z pomiędzy nich nie wyodrębnia i nie zwraca dosyć uwagi publiczności, co wpływa niekorzystnie na frekwencyę zwiedzających — przeto Dyrekcya Muzeum Narodowego obmyśliła sposób odpowiedniego wyróżnienia Muzeum Matejki, a to przez umieszczenie chorągwi z herbem i barwami miasta, co odrazu ściągnie uwagę przechodnia. Praktykują to częstokroć Muzea francuskie i śmiało iść możemy za tym wzorem.

Sprawy tej dotyczący projekt przedłożyła Dyrekcya Magistratowi celem aprobaty i przyznania odpowiedniego kredytu — wniosek ten jednak nie został dotychczas uwzględniony.

ZAKUPNA.

Fałata Juliana, autoportret, akwarela.

Wojtkiewicza W. Portret p. Bol. Raczyńskiego, olejny.

Matejki J. Trzy rysunki.

Grottgera A. Venus i Amor. rys. sepią.

Wierusz Kowalskiego Alfr. Szkicownik.

Hadziewicza Rafała. Autoportret olejny.

Czara romańska z XII wieku, cięta w metalu, cyzelowana i złocona.

Talerz fajansowy z Ćmielowa i wazonik z Nieborowa.
Filiżanka ze spodkiem z Baranówki.
Salaterka fajansowa z Ćmielowa.
Rondel porcelanowy korecki.
Filiżanka korecka biała ze złotem.
Para wazoników porcelanowych z Baranówki.
Ikon ruski malowany na drzewie.
5 haftów na płótnie.
Fragmenty ornatów i kap kościelnych.
Baldachim w kształcie parasola.
2 dzbanki miedziane starożytne.
Szklanka z wytrawionym napisem: SIMON.
3 pierścionki pamiątkowe z 1861 r.
Sylwety Wielkiego Trybunału koronnego z r. 1786.
4 pierścienie pamiątkowe polskie.
Nadto zakupiono szereg dzieł do biblioteki, oraz fotografii.

DARY.

DARY PIENIĘŻNE.

Emerykowa hr. Hutten-Czapska: 200 koron na ozdobne kraty do Muzeum Czapskich.

Hr. Mikołaj Rej 100 koron.

OBRAZY i RYSUNKI.

Dąbrowski z Kijowa: 1) Casanovy pejzaż morski (ol.) 2) Dąbrowskiego autoportret (ol.).

Jasieniecki Zygmunt: Wizerunek królowej Jadwigi (ol.) — późniejszy.

Grupa obywateli polskich z Kijowa: Kotarbińskiego Wilhelma »Grób samobójcy« (ol.).

Dr E. Klemensiewicz: Rychter-Janowskiej Bronisławy »Melancholik« (ol.).

Kraskowski Jerzy: Malowidła olejne na płótnie — dzieło zbiorowe grupy artystów: A. Piotrowskiego, Radziejowskiego, Ton-

dosa, Delaveaux, L. Benedyktowicza, P. Stachiewicza i innych — wykonane w r. 1889 we dworze w Radłowie na wspólnej wycieczce.

Krassowska Teresa: Stanisławskiego Jana »Floksy« (zapis).

X. Kwiek Ludwik: Miniaturowy portret Stanisława Brzeskiego, oficera wojsk polskich.

Lepszy Edward: Szkicownik Emanuela Herncisza.

Machczyński Apolinary: Portret olejny Aleksandra Pocieja, wojewody trockiego.

Majewska Emilia: Antoniny Majewskiej: 1) Portret T. Kościuszki (ol.). 2) »Powrót dziewczyny z lasu«.

Pochwalski Władysław: N. N.: Akwarela przedst. zburzone dziś zabudowania na placu św. Ducha.

Simmlerowa Józefowa: 227 szkiców ołówkowych i olejnych (studya do obrazów), oraz 27 fotografii obrazów ś. p. Józefa Simmlera.

Smoliński Józef: Dwie akwarelowe kopie fresków kościoła poklasztornego PP. Brygidek w Lublinie, oraz rysunek kredką przedstawiający widok tegoż kościoła.

Spitzbarthowa Zofia: Swego wykonania portret pastelowy weterana polskiego.

Szczudłowska z Wieliczki: M. Bacciarellego. Portret króla Stanisława Augusta.

Szołayska Włodzimiera: J. Matejki, szkic ołówkowy.

Wałach Jan: Szkicownik nieznanego artysty z czasów Jana Matejki.

Wojnarowska Katarzyna: Rysunek Wojnarowskiego.

Zielińska Emilia z Hołowińskich i Eugenia Hołowińska: 1) Guercina: św. Franciszek z Assyżu. 2) Picciniego: »Trzej królowie«. 3) Horaska: Portret arcyb. Hołowińskiego«. 4) W. Gersona »Krajobraz«. 5) N. N. »Kwiaty« (olejno na płótnie).

RZEŹBY, FRAGMENTY ARCHITEKTONICZNE I ODLEWY GIPSOWE.

Cercha Stanisław: Fragment kamiennego nadproża.

Czosnowski hr. Izydor: Brodzkiego »Leda z łabędziem« w marmurze kararyjskim.

Librowski ks. Józef: Wypukłorzeźba w kamieniu.

Migdał Wincenty: Figurka z jasełek rzeźbiona w drzewie i polichromowana.

Prylińska Helena: T. Rygiera medalion gipsowy z portretem ś. p. Tomasza Prylińskiego.

Szczygielski Antoni: Wypukłorzeźba w wosku na drewnianej misie.

Szołayska Włodzimiera: Figurka bronzowa Narcyza; figurka ołowiana: chłopiec włoski z wiosłem.

Vayhinger Stanisław: Dwa fragmenty rzeźb kamiennych z epoki empiru.

Wittyg-Windyk Wiktor: Plakietka z portretem Adama Mickiewicza.

Ziołecka Aniela: Dwa odlewy gipsowe plakiet z XVIII w., przedstawiające starostę hr. Tomasza Czapskiego i jego żonę Maryę.

Nadto po wystawie grunwaldzkiej przeszedł na własność Muzeum Narodowego mocą uchwały Komitetu Wystawowego odlew gipsowy grobowca Władysława Jagiełły.

PRZEMYSŁ ARTYSTYCZNY.

Jełowicki Gustaw ks.: 22 ruskich ikonów, enkołpionów, tryptyków, medalików bronzowych i rogowych.

Kołomłocki Tadeusz: Część witraża z kościoła w Wiśniczu.

Marcinkowski Kazimierz: Oprawa książki skórzana z XVI w. z herbem »Leliwa«.

Ostrowska, jenerałowa z Żytomierza: Cukiernica kryształowa, filiżanka korecka ze spodkiem, porcelanowa puszka na herbatę, wazonik i amforka w stylu klasycznym.

Patek Stanisław: 2 talerze fajansowe z fabryki ćmielowskiej.

Szołayska Włodzimiera: Zegar mosiężny emaliowany, figurka porcelanowa.

Zarząd kościoła św. Krzyża w Krakowie: Ornat i stuła haftowana z XVIII—XIX w.

Nadto złożyli w darze drobne przedmioty: Biesiadecki Franciszek, Czaplicki Stefan, Czosnek Samuel, Czyżowska Marya,

OO. Dominikanie z Krakowa, Kirkorowa Celina, Migdał Wincenty, Mika Stefan, Patek Stanisław, Pietrzykowski Joachim, Podworski Stefan ks., Poleska Jadwiga z Górskich, Śleczkowska Mieczysława, Wittyg — Windyk Wiktor, Wolański Adam.

PAMIĄTKI.

Giełgudowie Adamowie: Laska Juliana Ursyna Niemcewicza z r. 1797.

Heinitz Flora z Drezna: Pamiątki po J. I. Kraszewskim.

Koło art.-literackie: Wieniec srebrny na obchód grunwaldzki w Krakowie 1910 r.

Obrębowicz Kazimierz: Tablica pamiątkowa z bronzu ku czci ś. p. Karola Prószyńskiego (Kazimierza Promyka).

Tetmajer Włodzimierz: Pas włóczkowy Tomasza Grzywy, żołnierza kościuszkowskiego.

Wróblewski Hugo Henryk: Krzesło po Tadeuszu Kościuszce.

Jaworski Tadeusz, Milski Bernard, Drwęski Dr J.: Wóz Drzymały.

Czyżewski Maksymilian, Lubojański Kazimierz, Hohensee Teodor: Taczki, którymi ofiarodawcy wozili ziemię ze Śląska na kopiec grunwaldzki w Niepołomicach.

Nadto złożyli w darze drobne przedmioty: Bujalski, Kruszyńska Józefa, Sarnowicz Jan, Soubise-Bisier Gustaw, Stańkowski Maryan.

MILITARIA.

Dunin-Karwicki hr. Józef: Miecz gotycki.

Zarząd dóbr Dzików: Mundur wojskowy i dokumenta po oficerze polskim Franciszku Maninim.

Jełowicki ks. Gustaw: 10 medali i krzyżów rosyjskich.

Kowalski Antoni: Buzdygan starożytny, żelazny.

Lorentski Maryan: Pierog do munduru po Jacku Lorentskim, radcy trybunału Rzpltej krakowskiej.

Stępnowska Wanda z Stempowskich: Ryngraf rodziny Stempowskich.

Nadto złożyli w darze drobne przedmioty: Jaschke Paweł, Konsystorz Ks. Biskupi w Krakowie, Kozubowski Władysław, Nagawiecki Jan, Ostaszewska Franciszka Zofia, Rysiewicz Tadeusz, Stańkowski Maryan, Załęski Roman.

VARIA.

Jackowska Aniela: Kilkanaście okazów etnograficznych.

Jełowiecki ks. Gustaw: 24 wykopalisk przedhistorycznych.

PP. Podlewscy: Kompas mosiężny Andrzeja Vogla z Augsburga.

Prusiewicz Aleksander: 22 hafty ludu podolskiego.

Witkowska Stefania z Starzyńskich: Miniaturowy order »Virtuti militari«, fartuch obrzędowy masoński i wstęga masońska haftowana.

Nadto złożyli w darze drobne okazy: Frankiewicz L., Kołomłocki Tadeusz, Łopieński Władysław, Machczyński Kazimierz, Migdał Wincenty, Stańkowski Maryan, Zaleski Kazimierz, Żuławski Przemysław.

DOKUMENTY i RĘKOPISY:

Bołsunowski Karol: Dziesięć aktów sądu kijowskiego z r. 1798.

Feldman Wilhelm: Rękopisy St. Wyspiańskiego, ogłoszone w II-gim tomie »Pism pośmiertnych«.

Kowalski, dyr. syndykatu roln.: Petycya matek polskich z Poznańskiego do niem. ministra oświaty o wprowadzenie polskiej nauki religii.

X. Kwiek Ludwik: Cztery dokumenty nominacyjne Stanisława Brzozowskiego, oficera wojsk polskich z pocz. XIX. w.

Witkowska Stefania z Starzyńskich: 6 dokumentów rodziny Czarnowskich.

Nadto pojedyncze autografy złożyli pp.: Brykczyński Alex., Ostaszewska Franc. Zofia, Wegner Józef, Ząbkowski z Szydłowka, Zubrzycki Jerzy.

Biesiadecki Franc. z Firlejowa: 9 medali austr. i obcych; 136 sztuk monet austr. i rosyjskich, oraz 32 monety rzymskie, belgijskie, amerykańskie i wschodnie.

Cercha Stan.: 3 monety austryackie znalezione na ziemi chełmskiej.

Dobrodzicki Adam: 6 boratynek miedzianych Jana Kazimierza. 1 klipinga salcburska z r. 1651.

Dymek Janusz: 32 medaliki religijne oraz 6 medali austr. i 3 monetki austr.

Fastnacht Władysław: 3 boratynki i 3 grosze miedziane polskie z XVIII w.

Gerliez Oskar: 11 sztuk monet z XIX w.

Jełowiecki ks. Gustaw: 10 sztuk medali i krzyżów pamiątkowych.

Kongregacya kupiecka w Krakowie: Oznaka 500-letniego jubileuszu kongregacyi kupieckiej w Krakowie.

Dyr. F. Kopera, Dr M. Gumowski i W. Wittyg: 3 medale wybite w złocie, roboty prof. J. Raszki, mianowicie: medal W. Bartynowskiego, F. Piekosińskiego i medal jubileuszowy grunwaldzki.

N. Władysław ze Lwowa: 6 monet (4 polskie, 1 franc. 1 pruska).

Rytel Władysław: 80 monet różnych.

Studziński Michał: 2 monety rzymskie, 7 monet austr. 1 moneta srebr. perska.

Szczudłowska z Wieliczki: medalion Mickiewicza, cekin turecki z pod Wiednia, 2 tureckie monety, 20 bronzowych, 1 moneta srebrna.

Wegner Józef: 1) Dwie odznaki komitetowych wystawy »Czystość to zdrowie« w Warszawie. 2) 2 jetony wystawy Częstochowskiej. 3) 2 pióra z popiersiem Mickiewicza. 4) 1 szpilka z jarmarku warszawskiego.

Ziołecka Emilia z Czapskich: Odlewy z dwu plakiet XVIII w. z portretami Tomasza i Maryi Czapskich.

Nadto pojedyncze numizmaty złożyli pp.: Adamski Jan, Estreicher Dr T., Frankiewicz Leon, Lorentski Maryan, Lubański Adam, Otowski Henryk, Tymieniecki Seweryn, Wierzbowski, Wittyg Wiktor, Zaremba Józef, Żuławski Przemysław, Kowalczyk Stanisław,

SFRAGISTYKA.

Biesiadecki Franciszek: Teka z 57 odbitkami pieczęci z powstania r. 1863.

Borodziczówna Bolesława: Sygnet złoty z XIII w., znaleziony r. 1886 w Korzeniowie w pow. Kolskim gub. Kaliskiej.

Koprowski Stanisław: Pieczęć Ławnicza m. Krakowa z XIV wieku, w puszce żelaznej.

Kurcyusz Władysław: sześć tłoków pieczętnych z czasów ks. Warszawskiego.

Schulz Jan Tadeusz z Ciężkowic: 4 tłoki pieczętne pamiątkowe.

GRAFIKA.

Biernacki z Paryża: drzeworyt A. Dürera.

Böhm Seweryn: 8 akwafort.

Estreicher Dr T.: Dwie fluoroforty St. Wyspiańskiego, trawione przez ofiarodawcę.

Parzucha Jakób: 1) heliogr. portret F. Rymkiewicza. 2) Album wybitnych medyków polskich.

Szczudłowska Fr. z Wieliczki: 273 miedziorytów. 107 litografii 243 drzeworytów.

Żuławski Przemysław: 4 afisze J. Mehoffera i 1 plakat Wygrzywalskiego na wystawy lwowskie.

Exlibrisy złożyli następujący ofiarodawcy: Bołsunowski Karol, Freege Józef, Mękicki R., N. N., Reychman Kazimierz, Wolski Zygmunt, Żuławski Przemysław, Zaleski Józef ze Lwowa.

INWENTARYZACYA I KONSERWACYA.

Praca wewnętrzna w Muzeum, obracająca się koło dwóch głównych zadań, t. j. 1) naukowej inwentaryzacyi nagromadzonych już i wciąż rosnących zbiorów, 2) starannej i umiejętnej konserwacyi tychże — szła w dalszym ciągu zwykłym swym trybem. Zreorganizowanie dawnego inwentarza posunięto znacznie naprzód, a inwentaryzacya napływających wciąż darów, czyli inwentarz bieżący, prowadzono z całą starannością.

W dziale konserwacyi konieczna jest w Muzeum ciągła, wytężona praca, mająca na celu zapobieganie, by zbiory muzealne uledz miały jakiemukolwiek, z biegiem czasu, możliwemu zniszczeniu.

Utrwalano więc stare obrazy cechowe, restaurowano drobne skazy, powstające na obrazach nowszych. Do największych i najtrudniejszych zadań, należało odrestaurowanie szeregu obrazów z kościoła św. Idziego, które znajdowały się w stanie zupełnej ruiny. Dzięki zaś umiejętnemu, troskliwemu odczyszczeniu i utrwaleniu, stanowią dziś cenne i piękne okazy muzealne. Nadto z większych prac w tym kierunku wymieniamy naklejenie na płótno i utrwalenie wielkich kartonów witrażowych St. Wyspiańskiego. Dużo pracy pochłonęło uporządkowanie i oprawa licznego zbioru oryginalnych rysunków. W r. 1910 udało się doprowadzić do zupełnego ładu dział tkanin i haftów. Reperowano szereg zniszczonych okazów, wystawiono wiele nowych, nadto cały materyał rozsegregowano starannie według działów i ułożono chronologicznie.

Broń czyszczono w dalszym ciągu. Niestety pracy tej nie można było prowadzić tak wydatnie, jakby należało, z powodu znacznych kosztów, jakie za sobą pociąga. Oddano do naprawy cenny zegar kurantowy. Introligator Muzeum N. był zajęty naklejaniem i oprawą rycin i fotografii.

FREKWENCYA MUZEUM NARODOWEGO W R. 1910.

Statystyka jest następująca:

W	styczniu	w	dnie	powszednie	471	w	święta	1699	osób.
»	lutym	»	»	»	320	»	»	1220	»
»	marcu	»	»	»	780	»	»	1292	»
»	kwietniu	»	»	»	740	»	»	2139	»
»	maju	»	»	»	1332	»	»	3610	»
»	czerwcu	»	»	»	3184	»	»	1937	»
»	lipcu	»	»	»	6936	»	»	3743	»
»	sierpniu	»	»	»	2269	»	»	2982	»
»	wrześniu	»	»	»	1579	»	»	1817	»
»	październiku	»	»	»	613	»	»	2219	»
»	listopadzie	»	»	»	491	»	»	1328	»
»	grudniu	»	»	»	430	»	»	1237	»

Ogółem w dnie powszednie 19145 w święta 25223 osób.

Muzeum narodowe w Sukiennicach zwiedziło więc w roku 1910 osób 44.368, zatem o 6436 osób więcej niż w r. 1909.

W instytucyach, połączonych z Muzeum Narodowem, frekwencya przedstawia się jak następuje:

Muzeum im. Emeryka hr. Hutten-Czapskiego zwiedziło w roku 1910 osób 1955.

Dom i Muzeum im. Jana Matejki zwiedziło w roku 1910 osób 3310.

Wieżę Maryacką, będącą również pod zarządem Muzeum Narodowego, zwiedziło w roku 1910 osób 1494, a więc o 431 osób więcej niż w roku 1909.

Barbakan, otwarty tylko w porze letniej od 1 maja do 15 października, zwiedziło 2181 osób, a zatem o 1778 osób więcej niż w roku 1909.

Ogółem frekwencya we wszystkich instytucyach wynosi osób 53308.

Statystyka ta opiera się na sprzedanych biletach wstępu.

ZAMKNIĘCIE RACHUNKOWE

FUNDUSZU MUZEUM NARODOWEGO, MUZEUM CZAPSKICH, ORAZ DOMU IM. JANA MATEJKI ZA ROK 1910.

PRZYCHÓD. **Zamknięcie rachunkowe funduszu Muzeum Narodowego, Muzeum Czapskich, Muzeum im. Jana Matejki za r. 1910.** ROZCHÓD.

PRZYCHÓD

	Gotówka		Papiery	
	K.	h.	K.	h.
Muzeum Narodowe:				
Reszta kasowa z dnia 31. grudnia 1910 r. na książeczkę Kasy Oszczędności m. Krakowa Nr. 236072 . . . . Kor. 151·02	—	—	—	—
Reszta na książeczkę Kasy Oszczęd. m. Krakowa Nr 240.905 . . » 8244·20	—	—	8.395	22
Subwencya krajowa	15.000	—	—	—
» rządowa	10.000	—	—	—
Dochód z biletów wstępu	19.497	10	—	—
» z garderoby	566	40	—	—
» ze sprzedaży katalogów	1.989	70	—	—
» z atelier fotograficznego	56	—	—	—
Przygodne dochody:				
Emerykowa hr. Hutten-Czapska na ozdobne kraty . . . . Kor. 200·—	—	—	—	—
Mikołaj hr. Rej z okazyi jubileuszu Muzeum Narodowego . . . . » 100·—	—	—	—	—
Z puszki wyjęto . . . . » 304·48	—	—	—	—
Inne dochody . . . . » 10·—	614	48	—	—
Procenta z ks. M. K. Osz. Nr 236.072 » 6·10	—			—
» » » » » » 240.905 » 333·06	339	16	—	—
Z lokacyi gotówki (na ks. K. O. m. Krakowa) . .	—	—	339	16
3 rata subwencyi krajowej, ze subwencyi kor. 30.000 na adaptacyę Muzeum Narodowego	6.000	—	—	—
1 rata subwencyi państwowej, ze subwencyi kor. 12.000 na adaptacyę Muzeum Narodowego	4.000	—	—	—
Dotacya gminy m. Krakowa na wydatki zwyczajne . . . . Kor. 81.967·—	—	—	—	—
nadzwyczajne . . . . » 11.630·—	93.597	—	—	—
Zaliczki:				
Urzędnicy i służba zwracają wydane na stemple do dekretów	192	91	—	—
Ciż płacą tytułem podatku osob. dochodowego . .	224	20	—	—
Zwrot danych zaliczek	5.000	—	—	—
Dom im. Jana Matejki:				
Subwencya krajowa	1.000	—	—	—
Dochód z katalogów i druków	288	—	—	—
» z czynszów z realności	3.000	—	—	—
« z biletów wstępu	1.744	20	—	—
» z garderoby	90	70	—	—
Do przeniesienia . . .	163.199	85	8.734	38

ROZCHÓD

	Gotówka		Papiery	
	K.	h.	K.	h.
Niedobór kasowy z dnia 31. grudnia 1909	5.903	39	—	—
Płaca Dyrektora . . . . Kor. 5.795·94		—	—	
» Kustosza . . . . » 3.383·36	—			—
» 2 Kustosza . . . . » 4.000·	—	—	—	—
» 2 Adjunktów . . . . » 3.495.04	16.674	34	—	
» Dyetaryusza	1.755	50	—	—
» 3 woźnych I klasy . . . Kor. 4.574·79	—	—		
» 2 » II klasy . . . » 2.147·37	6.722	16	—	
Pałacz Muzeum Narodowego	804	30	—	
Robotnik	1.270	—	—	—
Umundurowanie służby	798	—	—	
Straż w Muzeum Narodowem	2.111	60	—	
Wartość czynszu za lokal	30.000	—	—	
Opał	3.200	—	—	
Zakupno dzieł sztuki	3.567	53	—	
Konserwacya dzieł sztuki	2.076	31	—	
Asekuracya dzieł sztuki	402	72	—	
Biblioteka, utrzymanie i uporządkowanie	1.186	76	—	
Porto i transport	3.004	60	—	—
Wydatki kancelaryjne	1.204	06	—	
» gospodarcze	4.771	70	—	
Telefony	199	—	—	
Pracownia fotograficzna	716	30	—	
Wynagrodzenie służby za nadzwyczajne roboty . .	232	80	—	
Dtto. sprzedającego bilety	1.015	60	—	
Druk katalogów	4.262	—	—	
Urządzenie stałej wystawy graficznej	98	80	—	
Podróże	1.169	72	—	
Oświetlenie	105	98	—	
Dr. Wacławowi Lasockiemu 7% od Rubl. 3.000 .	538	18	—	
Utrzymanie budynku Muzeum Czapskich	1.099	39	—	
Oprawa książek i rycin	817	60	—	
Introligator	746	32	—	
Ogród i lapidaryum	858	38	—	
Wydatki nieprzewidziane	2.469	30		
Wydatki nadzwyczajne:				
Sporządzenie inwent. Muz. Narod. i katalogu . . .	1.886	60	—	
Przerobienie inwent. Muz. Czapskich i zbiorów śp. Umińskiego	1.806	50	—	
Szafy i gabloty na zbiory Hr. Rusieckiego	868	80	—	
Rata za obraz Wernyhory (ostatnia)	6.375	—	—	
Naprawa kaloryferów	160	—		—
Do przeniesienia . . .	110.879	24		

Zamknięcie rachunkowe funduszu Muzeum Narodowego, Muzeum Czapskich, Muzeum im. Jana Matejki za rok 1910.

PRZYCHÓD.

		Gotówka K.	h.	Papiery K.	h.
Z przeniesienia . . .		163.199	85	8.734	38
Przygodne dochody		155	84		
Dotacya Gminy m. Krakowa wydatki:					
zwyczajne	Kor. 9.000		—	—	—
nadzwyczajne	» 600	9.600	—		
Zaliczki:					
Zwrot danych zaliczek		2.000			
Niedobór kasowy z dnia 31. 12. 1910 r.		10.861	38		—
Suma Koron . . .		185.817	07	8.734	38

ROZCHÓD.

		Gotówka K.	h.	Papiery K.	h.
Z przeniesienia . . .		110.879	24	—	—
Szafy i gabloty na zbiory Goldsteina		1.559	58	—	—
Zaliczki:					
Zaliczka udzielona na cele administracyjne		5.000	—	—	—
tytułem wydanych na stemple do dekretów . .		397	50	—	—
c. k. Urząd podat. tyt. zapłaconego podatku osobisto dochod. od urzędników i służby		148	40	—	—
Zwroty funduszowi miejskiemu:					
dochody zwyczajne . . .	Kor. 39.400 —				
nadzwyczajne	» 10.000 —	49.400	—	—	—
Lokacya gotówki w kasie Oszczędności . . .		339	16	—	—
Dom im. Jana Matejki.					
Kustosz (adjunkt Muzeum)		1.900	—	—	—
Odźwierny		874	95	—	—
Straż pilnująca zbiorów		400	—	—	—
Umundurowanie woźnych		119	—	—	—
Ubezpieczenie		49	93	—	—
Utrzymanie porządku i wydatki gospodarcze . .		775	20	—	—
Opał i oświetlenie		637	69	—	—
Telefon		76	50	—	—
Kancelarya		78	98	—	—
Druki i katalogi		400	—	—	—
Procenta od długów i podatki		3.124	95	—	—
Naprawy		194	75	—	—
Nabytki i urządzenia		252	20	—	—
Drobne wydatki		109	04	—	—
Wydatki nadzwyczajne:					
Odnowienie fasady		600	—	—	—
Zaliczki:					
zaliczka dana na cele administracyjne		2.000	—	—	—
Zwroty fundusz. miejsk. dochody zwyczajne . . .		6.500	—	—	—
Reszta kasowa z dnia 31. 12. 1910 r.		—	—	8.734	38
Suma Koron . . .		185.817	07	8.734	38

BILANS.

Stan czynny:

Reszta kasowa papierami z dnia 31. grudnia 1910 r.			
Ks. Miej. Kasy Oszcz. Nr 236.072	157·12	Kor.	—·—
Ks. Miej. Kasy Oszcz. Nr 240.905	8.577·26	»	8.734·38
Zwrot za stemple wypłacone do dekretów . .		»	225·40
Saldo stanu biernego		»	2.052·20
Razem Koron . . .			11.011·98

Stan bierny:

Niedobór kasowy z dnia 31. grudnia 1910 r. . .	Kor.	10.861·38
Niezapłacony C. k. urzędowi podatkowemu podatek od urzędników i służby	»	150·60
Razem Koron . . .		11.011·98

Z miejskiej Izby obrachunkowej

Krzyżanowski.

Niniejsze Sprawozdanie przyjął komitet Muzeum narodowego na posiedzeniu z dnia 30 września 1911 do wiadomości.